

The background of the cover is a dark, monochromatic illustration of an underwater scene. It features various types of fish swimming in different directions, some with visible fins and gills. There are also several stalks of seaweed or coral-like plants with feathery or branching tops. The overall style is simple and illustrative, with a focus on the shapes and movement of the marine life. The title text is overlaid on this background.

DE WILDE ROBOT BESCHERMT

PETER BROWN

Vertaald door Annelies Jorna

Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij

Voor de zeeën van de toekomst

→ I ←

DE LUCHT

Dit verhaal begint in de lucht, met een stralende zon en wollige wolkjes en een grote vlucht ganzen. De ganzen hadden de strenge wintermaanden doorgebracht in minder koude streken en vlogen nu terug naar hun thuisgronden in het noorden. In een volmaakte v-formatie volgden ze hun leider, een sierlijke jonge gans. Hij tuurde geconcentreerd voor zich uit, alert op slecht weer of luchtschepen, maar er was geen vuiltje aan de lucht.

Dorpen en wegen, weilanden en rivieren gleden onder de ganzen voorbij. In de verte, waar land en lucht in elkaar overgingen, kwam de donkerblauwe streep van de zee in zicht. De ganzen vlogen ernaartoe, staken een zandstrand over en gingen verder over het water.

In de verte doemde een eiland op. Daarna nog een eiland, en nog een. Een paar dagen trokken de ganzen van eiland naar eiland om duingras te grazen en hun

vleugels rust te gunnen. Toen begonnen ze aan het laatste stuk van hun reis.

Vrachtschepen doorploegden de golven onder hen. Daar liep een vaargeul door het water. Het was er druk met enorme vaartuigen, allemaal op weg naar een volgende zeehaven. De ganzen vlogen hoog boven de schepen over en al gauw was er naar alle windstreken niets anders te zien dan een onmetelijke watervlakte.

Uren gingen voorbij voor de ganzen de vertrouwde omtrek van hun eiland in het oog kregen. Ze vlogen

sneller, kregen de berg in zicht, de bossen en de witte lijn van de waterval. Nu waren ze boven de kust. Ze cirkelden boven de bevervijver.

De groep gleed

n

e

e

r

en landde plon-
zend in het water. Dobberend poetsten ze hun veren, waarna ze met hun gevliesde poten naar de oever peddelden en het kiezelstrand op waggelden.

Terwijl de toom uitrustte dwaalde hun leider in zijn eentje het bos in. Hij volgde een pad door laag struikgewas, langs oude bomen, bemoste keien en dikke braamtakken. Bij een kleine open plek bleef hij staan.

De gans gakte luid en wachtte op antwoord. Het bleef even stil. Toen kwam er beweging in het bos. Varens begonnen te schudden, grond kwam omhoog, kluiten zand werden opzijgeschopt en daar, vlak voor de gans, stond een robot.

Jij en ik zouden ons wild zijn geschrokken. Je ziet niet elke dag een robot uit de grond opduiken. Maar de gans was niet bang, hij was juist blij. De robot was namelijk

zijn moeder. Hij fladderde naar haar schouder en ze begonnen met elkaar te praten in de taal van de dieren.

‘Ik heb je gemist, ma!’ zei de gans Straalsnavel.

‘Fijn dat je weer thuis bent, zoon!’ zei de wilde robot Roz.

